

Rådet for
Den Europæiske Union

Bruxelles, den 5. december 2018
(OR. en)

13024/18

**Interinstitutionel sag:
2016/0337(CNS)**

**FISC 418
ECOFIN 902**

NOTE

fra: formandskabet

til: delegationerne

Komm. dok. nr.: 13730/16 FISC 170 IA 99 - COM(2016) 685 final

Vedr.: Forslag til Rådets direktiv om et fælles selskabsskattegrundlag
– Status

Vedlagt følger til delegationerne den seneste kompromistekst fra formandskabet om forslaget til et fælles selskabsskattegrundlag, kapitel I-V som nævnt i Økofinrådets rapport til Det Europæiske Råd om beskatningsspørgsmål (dok. 14601/18).

2016/0337 (CNS)

Forslag til

RÅDETS DIREKTIV

om et fælles selskabsskattegrundlag

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

(...)

KAPITEL I

GENSTAND, ANVENDELSESOMRÅDE OG DEFINITIONER

Artikel 1

Genstand

1. Med dette direktiv indføres der et system for et fælles grundlag til beskatning af visse selskaber, og der fastlægges regler for beregning af dette grundlag.
2. Et selskab, der anvender reglerne i dette direktiv, ophører med at være undergivet de nationale selskabsskatte regler for så vidt angår alle anliggender, der reguleres ved dette direktiv, medmindre andet fremgår af direktivet.

Artikel 2
Anvendelsesområde

1. Reglerne i dette direktiv anvendes for et selskab, som er oprettet i henhold til lovene i en medlemsstat, herunder dets faste driftssteder i andre medlemsstater, hvor selskabet opfylder alle følgende betingelser:
 - a) det er organiseret i en af de i bilag I anførte former
 - b) det er omfattet af en af de i bilag II anførte selskabsskatter eller af en tilsvarende, efterfølgende indført skat
 - c) [det er i regnskabsmæssig henseende en del af en konsolideret koncern med samlede konsoliderede indtægter på over 750 000 000 EUR i det regnskabsår, der går forud for det relevante regnskabsår
 - d) det kan betegnes som et moderselskab eller et kvalificeret datterselskab, jf. artikel 3, og/eller har et eller flere faste driftssteder i andre medlemsstater, jf. artikel 5].
2. Dette direktiv anvendes også for et selskab, der er oprettet i henhold til lovene i et tredjeland, for så vidt angår dets faste driftssteder i en eller flere medlemsstater, hvor selskabet opfylder betingelserne i stk. 1, litra b)[-d)].

Med hensyn til spørgsmålet om, hvorvidt selskabet opfylder betingelsen i stk. 1, litra a), er det tilstrækkeligt, at selskabet i et tredjeland er organiseret i en form svarende til en af de i bilag I anførte selskabsformer. Med henblik på stk. 1, litra a), vedtager Kommissionen årligt en liste over selskabsformer i tredjelande, der svarer til de selskabsformer, der er anført i bilag I. Den pågældende gennemførelsesretsakt vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 68, stk. 2. Det forhold, at en selskabsform i et tredjeland ikke er medtaget på listen, forhindrer ikke, at reglerne i dette direktiv anvendes for denne selskabsform.

- [3. Et selskab, der opfylder betingelserne i stk. 1, litra a) og b), men ikke opfylder betingelserne i stk. 1, litra c) og/eller d), kan vælge at anvende reglerne i dette direktiv i en periode på fem skatteår, herunder også for dets faste driftssteder i andre medlemsstater. Denne periode forlænges automatisk med efterfølgende perioder på fem skatteår, medmindre der gives meddelelse om afbrydelse, jf. artikel 65, stk. 3. Betingelserne i stk. 1, litra a) og b), skal være opfyldt ved hver forlængelse.]
4. Reglerne i dette direktiv finder ikke anvendelse for rederier, der er omfattet af en særlig skatteordning i denne sektor. [Rederier, der er omfattet af den særlige skatteordning, tages med i betragtning ved fastsættelsen af, hvilke selskaber der er medlem af samme koncern, jf. artikel 3.]
- [5. Kommissionen bemyndiges til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 66 for at ændre bilag I og II med henblik på at tage hensyn til ændringer af medlemsstaternes love vedrørende selskabsformer og selskabsbeskatning.]

[Artikel 3

Moderselskab og kvalificerede datterselskaber

1. Et kvalificeret datterselskab er ethvert direkte datterselskab og ethvert datterselskab på lavere niveau, hvor moderselskabet besidder følgende rettigheder:
- a) råderet over mere end 50 % af stemmerettighederne og
 - b) en ejerandel på mere end 75 % af datterselskabets kapital eller ejerskab over mere end 75 % af rettighederne til del i overskuddet.

2. Med henblik på beregning af de i stk. 1 omhandlede tærskler for datterselskaber på lavere niveau gælder følgende regler:
- a) når tærsklen for stemmerettigheder er nået for et datterselskab, anses moderselskabet for at besidde 100 % af disse rettigheder
 - b) retten til del i overskuddet og ejerskab af kapital beregnes ved at multiplicere de interesser, der besiddes både direkte og indirekte i datterselskaber i hvert led. Ejerandele på 75 % eller derunder, som besiddes direkte eller indirekte af moderselskabet, herunder andele i selskaber hjemmehørende i et tredjeland, medtages også i beregningen.]

Artikel 4

Definitioner

I dette direktiv forstås ved:

- 1) "skattesubjekt": et selskab, som opfylder betingelserne i artikel 2, stk. 1 eller 2, eller som har valgt at anvende reglerne i dette direktiv i overensstemmelse med artikel 2, stk. 3
- 2) "ikkeskattesubjekt": et selskab, som ikke opfylder betingelserne i artikel 2, stk. 1 eller 2, og som ikke har valgt at anvende reglerne i dette direktiv i overensstemmelse med artikel 2, stk. 3
- 3) "hjemmehørende skattesubjekt": et skattesubjekt, som har sit skattemæssige hjemsted i en medlemsstat
- 4) "ikkehjemmehørende skattesubjekt": et skattesubjekt, som ikke har sit skattemæssige hjemsted i en medlemsstat

- 5) "indtægter": provenu ved salg og alle andre transaktioner, efter fradrag af moms og andre skatter og afgifter, som er opkrævet på vegne af offentlige myndigheder, uanset om de er af monetær eller ikkemonetær art, herunder provenu ved afhændelse af aktiver og rettigheder, renter, dividender og anden udlodning af overskud, herunder skjulte udbytteudlodninger, skjulte bidrag, provenu ved likvidation, royalties, støtte og tilskud, modtagne gaver, kompensationer og kulanceerstatning. Indtægter omfatter også ikkemonetære gaver fra et skattesubjekt. Indtægter omfatter ikke egenkapital, som er rejst af skattesubjektet, eller gæld, som er blevet tilbagebetalt til det
- 6) "udgifter": fald i et selskabs nettoformue i løbet af skatteåret i form af udgående pengestrømme eller værdiforringelser af aktiver eller i form af indregning af eller stigning i andre forpligtelser end dem, der vedrører monetære eller ikkemonetære udlodninger til aktionærer eller andre kapitalejere i deres egenskab af sådanne
- 7) "skatteperiode": en tolv måneders periode eller anden skattemæssig periode, der ikke overstiger tolv måneder
- 8) "overskud": en overvægt af indtægter i forhold til fradragsberettigede udgifter og andre fradragsberettigede poster inden for et skatteår
- 9) "underskud": en overvægt af fradragsberettigede udgifter og andre fradragsberettigede poster i forhold til indtægter inden for et skatteår
- 10) "konsolideret koncern i regnskabsmæssig henseende": alle enheder, der fuldt ud indgår i de konsoliderede regnskaber, som udarbejdes i overensstemmelse med IFRS-standarderne (International Financial Reporting Standards) eller et nationalt regnskabssystem
- 10a) "skjult udbytteudlodning": enhver form for økonomisk fordel, der ikke er offentliggjort som udbytteudlodning, som skattesubjektet yder til de i artikel 14 nævnte personer og ikke ville have ydet til uafhængige tredjeparter, og som fører til et fald i overskuddet

- 11) ["forskning og udvikling": forsøgsmæssigt eller teoretisk arbejde hovedsagelig med henblik på erhvervelse af ny viden om de grundlæggende årsager til fænomener og observerbare forhold uden direkte kommerciel anvendelse for øje (grundforskning); originalforskning med henblik på erhvervelse af ny viden, men som primært er rettet mod et konkret, praktisk mål (anvendt forskning); systematisk arbejde baseret på anvendelse af viden opnået gennem forskning og praktiske erfaringer, som skaber ny viden, og som anvendes til at frembringe nye produkter og processer eller til at forbedre eksisterende produkter og processer (eksperimentel udvikling)]
- 12) "låneomkostninger": renteudgifter til alle former for gæld, andre udgifter, der økonomisk svarer til renter, og udgifter i forbindelse med fremskaffelse af finansiering som defineret i national lovgivning, herunder betalinger til overskudsafhængige lån, tilskrevne renter på konvertible obligationer og nulkuponobligationer, betalinger til alternative finansieringsordninger, finansieringsomkostningselementer af finansielle leasingaftaler, kapitaliserede renter medtaget i balanceværdien for et tilknyttet aktiv, amortisering af kapitaliserede renter, beløb målt med henvisning til finansieringsafkast efter reglerne for intern afregning, fiktive rentebeløb i forbindelse med derivatinstrumenter eller afdækningsordninger relateret til en enheds låntagning, normalafkastet af udvidelser af egenkapitalen som omhandlet i artikel 11, visse gevinster og tab ved lån i udenlandsk valuta og instrumenter i forbindelse med fremskaffelse af finansiering, garantigebyrer for finansieringsordninger, stiftelsesgebyrer og lignende udgifter i forbindelse med lån af finansielle midler
- 13) "overstigende låneomkostninger": det beløb, med hvilket et skattesubjekts fradragsberettigede låneomkostninger overstiger de skattepligtige renteindtægter og andre skattepligtige indtægter, som skattesubjektet modtager, og som økonomisk svarer til renteindtægter
- 14) "overførsel af aktiver": en handling hvorved en medlemsstat mister retten til at beskatte de overførte aktiver, mens aktiverne forbliver under det samme skattesubjekts retmæssige eller økonomiske ejerskab

- 15) "flytning af skattemæssigt hjemsted": en handling hvorved et skattesubjekt ophører med at være skattemæssigt hjemmehørende i en medlemsstat og bliver skattemæssigt hjemmehørende i en anden medlemsstat eller i et tredjeland
- 16) "flytning af en virksomhed, der videreføres af et fast driftssted": en handling hvorved et skattesubjekt ophører med at have en skattepligtig tilstedeværelse i en medlemsstat og opnår en sådan tilstedeværelse i en anden medlemsstat eller i et tredjeland, uden at skattesubjektet bliver skattemæssigt hjemmehørende i denne medlemsstat eller dette tredjeland
- 17) "skattemæssig værdi": afskrivningsgrundlaget for et anlægsaktiv eller en aktivpulje, minus allerede fratrukne afskrivninger
- 18) "markedsværdi": det beløb, et aktiv kan handles for, eller for hvilket der kan gennemføres gensidige forpligtelser mellem villige, ikkeforbundne parter i en direkte transaktion
- 19) "anlægsaktiver": materielle aktiver, der er erhvervet mod betaling eller skabt af skattesubjektet, og immaterielle aktiver, der er erhvervet mod betaling, som kan værdiansættes hver for sig, og som anvendes i virksomheden til at skabe, vedligeholde eller sikre indkomst i mere end 12 måneder, undtagen når omkostningerne til erhvervelse eller konstruktion heraf er på under 1 000 EUR. Anlægsaktiver omfatter også finansielle aktiver, undtagen finansielle aktiver, der besiddes med henblik på handel, jf. artikel 21
- 20) "finansielle aktiver": andele i og lån til tilknyttede selskaber, jf. artikel 56, kapitalinteresser som defineret i artikel 2, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/34/EU¹, lån til virksomheder, som skattesubjektet er forbundet med i kraft af kapitalinteresser, investeringer i form af anlægsaktiver, andre lån samt egne andele, i det omfang national lovgivning tillader, at de fremgår af balancen

¹ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/34/EU af 26. juni 2013 om årsregnskaber, konsoliderede regnskaber og tilhørende beretninger for visse virksomhedsformer, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/43/EF og om ophævelse af Rådets direktiv 78/660/EØF og 83/349/EØF (EUT L 182 af 29.6.2013, s. 19).

- 21) "omkostninger til erhvervelse eller konstruktion": det beløb i kontanter eller andre likvide midler, der er betalt eller skal betales, eller værdien af andre aktiver, der gives som betaling for eller forbruges, med henblik på at erhverve et materielt anlægsaktiv på tidspunktet for dets erhvervelse eller konstruktion. For så vidt angår materielle anlægsaktiver er kun omkostninger til erhvervelse omfattet
- 22) "materielle anlægsaktiver med lang levetid": materielle anlægsaktiver med en brugstid på 15 år eller mere. Bygninger, fly og skibe anses for at være materielle anlægsaktiver med lang levetid
- 23) "materielle anlægsaktiver med mellemlang levetid": materielle anlægsaktiver, som ikke kan kvalificeres som materielle anlægsaktiver med lang levetid efter nr. 22, og som har en brugstid på 8 år eller mere
- 23a) "materielle anlægsaktiver med kort levetid": materielle anlægsaktiver, som ikke kan kvalificeres som materielle anlægsaktiver med mellemlang eller lang levetid efter nr. 22 og 23, og som har en brugstid på 8 år eller mindre
- 24) "brugte aktiver": anlægsaktiver med en brugstid, som var delvis udløbet, da de blev erhvervet, og som stadig kan udnyttes i deres aktuelle tilstand eller efter reparation
- 25) "brugstid": den periode, som et aktiv forventes at være disponibelt for brug, eller det antal producerede eller tilsvarende enheder, som skattesubjektet forventer at opnå fra aktivet
- 26) "omkostninger til forbedring": alle ekstra udgifter til et anlægsaktiv, som i væsentlig grad øger aktivets kapacitet eller i væsentlig grad forbedrer dets funktion eller udgør mere end 10 % af aktivets oprindelige afskrivningsgrundlag
- 27) "varelagre og igangværende arbejde": aktiver, der haves til salg eller er under fremstilling med henblik på salg, eller aktiver i form af materialer eller leverancer, der skal forbruges under fremstillingen eller under leveringen af tjenesteydelser

- 28) "økonomisk ejer": den person, som i det væsentlige modtager alle fordele og bærer alle risici i forbindelse med et anlægsaktiv, uanset om vedkommende er den retmæssige ejer. Et skattesubjekt, som har ret til at eje, bruge og disponere over et anlægsaktiv og bærer risikoen for tab eller ødelæggelse heraf, anses under alle omstændigheder for at være den økonomiske ejer
- 29) "finansielt selskab": en af følgende enheder:
- a) et kreditinstitut eller et investeringsselskab som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/39/EF² eller en forvalter af alternative investeringsfonde (FAIF) som defineret i artikel 4, stk. 1, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/61/EU³, eller et administrationsselskab som defineret i artikel 2, stk. 1, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/65/EF⁴
 - b) et forsikringsselskab som defineret i artikel 13, nr. 1), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138/EF⁵
 - c) et genforsikringsselskab som defineret i artikel 13, nr. 4), i direktiv 2009/138/EF

² Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/39/EF af 21. april 2004 om markeder for finansielle instrumenter, om ændring af Rådets direktiv 85/611/EØF, og 93/6/EØF samt Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/12/EF og om ophævelse af Rådets direktiv 93/22/EØF (EUT L 145 af 30.4.2004, s. 1).

³ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/61/EU af 8. juni 2011 om forvaltere af alternative investeringsfonde og om ændring af direktiv 2003/41/EF og 2009/65/EF samt forordning (EF) nr. 1060/2009 og (EU) nr. 1095/2010 (EUT L 174 af 1.7.2011, s. 1).

⁴ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/65/EF af 13. juli 2009 om samordning af love og administrative bestemmelser om visse institutter for kollektiv investering i værdipapirer (investeringsinstitutter) (EUT L 302 af 17.11.2009, s. 32).

⁵ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138/EF af 25. november 2009 om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II) (EUT L 335 af 17.12.2009, s. 1).

- d) en arbejdsmarkedsrelateret pensionskasse som defineret i artikel 6, litra a), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/41/EF⁶, medmindre en medlemsstat har besluttet ikke at anvende nævnte direktiv helt eller delvist på denne pensionskasse, jf. nævnte direktivs artikel 5, eller på en repræsentant for den arbejdsmarkedsrelaterede pensionskasse, jf. nævnte direktivs artikel 19, stk. 1
- e) et pensionsinstitut, som forvalter pensionsordninger, der betragtes som sociale sikringsordninger omfattet af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 883/2004⁷ og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 987/2009⁸ samt alle retlige enheder, der er oprettet med henblik på investering i sådanne pensionsordninger
- f) en alternativ investeringsfond (AIF) som defineret i artikel 4, stk. 1, litra a), i direktiv 2011/61/EU, der forvaltes af en FAIF som defineret i artikel 4, stk. 1, litra b), i direktiv 2011/61/EU, eller en AIF, der er underkastet tilsyn i henhold til national ret
- g) et investeringsinstitut som defineret i artikel 1, stk. 2, i direktiv 2009/65/EF
- h) en central modpart (CCP) som defineret i artikel 2, nr. 1), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012⁹

⁶ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/41/EF af 3. juni 2003 om arbejdsmarkedsrelaterede pensionskassers aktiviteter og tilsynet hermed (EUT L 235 af 23.9.2003, s. 10).

⁷ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 883/2004 af 29. april 2004 om koordinering af de sociale sikringsordninger (EUT L 200 af 7.6.2004, s. 1).

⁸ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 987/2009 af 16. september 2009 om de nærmere regler til gennemførelse af forordning (EF) nr. 883/2004 om koordinering af de sociale sikringsordninger (EUT L 284 af 30.10.2009, s. 1).

⁹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 af 4. juli 2012 om OTC-derivater, centrale modparter og transaktionsregistre (EUT L 201 af 27.7.2012, s. 1).

i) en værdipapircentral som defineret i artikel 2, stk. 1, nr. 1), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 909/2014¹⁰

- 30) "enhed": enhver juridisk konstruktion med henblik på at udøve forretningsaktiviteter gennem enten et selskab eller en struktur, der er skattemæssigt transparent
- 31) "hybridt mismatch": en situation mellem et skattesubjekt og et tilknyttet selskab eller et struktureret arrangement mellem parter i forskellige skattejurisdiktioner, hvor et eller flere af de følgende resultater skyldes forskelle i den retlige kvalificering af et finansielt instrument eller en finansiell enhed eller forskelle i behandlingen af en handelsmæssig tilstedeværelse som et fast driftssted:
- a) der foretages et fradrag i skattegrundlaget for den samme betaling eller for de samme udgifter eller underskud i både den jurisdiktion, som betalingen stammer fra, hvor udgifterne er pådraget eller underskuddet er lidt, og i den anden jurisdiktion ("dobbelt fradrag"),
 - b) der foretages et fradrag i skattegrundlaget i den jurisdiktion, som betalingen stammer fra, mens samme betaling ikke medregnes skattemæssigt i den anden jurisdiktion ("fradrag uden medregning")
 - c) ved forskelle i behandlingen af en handelsmæssig tilstedeværelse som et fast driftssted, ikkebeskatning af indkomst, som stammer fra en jurisdiktion, mens den samme indkomst ikke medregnes skattemæssigt i den anden jurisdiktion ("ikkebeskatning uden medregning").

Der er kun tale om et hybridt mismatch, for så vidt som den samme betaling, der fradrages, eller de samme udgifter, der pådrages, eller underskud, der lides, i to jurisdiktioner overstiger den indkomst, der medregnes i begge jurisdiktioner, og som kan tilskrives samme oprindelse.

¹⁰ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 909/2014 af 23. juli 2014 om forbedring af værdipapirafviklingen i Den Europæiske Union og om værdipapircentraler samt om ændring af direktiv 98/26/EF og 2014/65/EU samt forordning (EU) nr. 236/2012 (EUT L 257 af 28.8.2014, s. 1).

Et hybridt mismatch omfatter også overførsel af finansielle instrumenter i forbindelse med et struktureret arrangement, der involverer et skattesubjekt, hvor det underliggende afkast af det overførte finansielle instrument skattemæssigt behandles som værende afledt samtidigt af mere end én af parterne i arrangementet, som er skattemæssigt hjemmehørende i forskellige jurisdiktioner, med et eller flere af følgende resultater:

- a) et fradrag for en betaling i forbindelse med det underliggende afkast, uden at denne betaling på tilsvarende vis medregnes skattemæssigt, medmindre det underliggende afkast medregnes i en af de involverede parter skattepligtige indkomst
 - b) et nedslag for indeholdt skat på en betaling afledt af det overførte finansielle instrument til mere end en af de involverede parter
- 32) "struktureret arrangement": et arrangement, der indebærer et hybridt mismatch, hvor dette mismatch er prissat i vilkårene for det pågældende arrangement, eller et arrangement, der er udformet med henblik på at skabe et af resultaterne af hybride mismatch, medmindre skattesubjektet eller et tilknyttet selskab ikke med rimelighed kunne forventes at være bekendt med det hybride mismatch og ikke får del i værdien af den skattefordel, der følger af det hybride mismatch
- 33) "national selskabsskattelov": den lov i en medlemsstat, som fastsætter reglerne for en af de skatter, der er opført i bilag II.

Kommissionen kan vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 66 med henblik på at fastlægge definitioner af flere begreber.

Artikel 5

Fast driftssted i en medlemsstat for et skattesubjekt, der er skattemæssigt hjemmehørende i Unionen

1. Et skattesubjekt anses for at have et fast driftssted i en anden medlemsstat end den medlemsstat, hvor det er skattemæssigt hjemmehørende, når det har et fast sted i den anden medlemsstat, gennem hvilket det helt eller delvis udøver sin aktivitet, herunder især:
 - a) et sted for ledelsen
 - b) en filial
 - c) et kontor
 - d) en fabrik
 - e) et værksted
 - f) en mine, en olie- eller gaskilde, et stenbrud eller ethvert andet sted, hvor naturforekomster udvindes.
2. Et bygge-, anlægs-, monterings- eller installationsarbejde udgør kun et fast driftssted, hvis sådanne arbejder varer mere end 12 måneder.
3. Begrebet "fast driftssted" omfatter ikke følgende aktiviteter, forudsat at disse aktiviteter eller at det faste forretningssteds samlede aktivitet hvad angår litra f), er af afhjælpende eller forberedende karakter:
 - a) anvendelsen af faciliteter udelukkende med henblik på oplagring, udstilling eller levering af varer tilhørende skattesubjektet
 - b) opretholdelsen af et varelager tilhørende skattesubjektet udelukkende med henblik på oplagring, udstilling eller levering

- c) opretholdelsen af et varelager tilhørende skattesubjektet udelukkende med henblik på forarbejdning af en anden person
 - d) opretholdelsen af et fast forretningssted udelukkende med henblik på at foretage indkøb af varer for skattesubjektet eller indsamle oplysninger for skattesubjektet
 - e) opretholdelsen af et fast forretningssted udelukkende med henblik på at udøve enhver anden aktivitet for skattesubjektet
 - f) opretholdelsen af et fast forretningssted udelukkende med henblik på enhver kombination af de aktiviteter, der er nævnt i litra a)-e).
4. Med forbehold af stk. 5, når en person handler på vegne af et skattesubjekt i en medlemsstat og i denne forbindelse sædvanligvis indgår kontrakter eller sædvanligvis spiller den centrale rolle, der fører til indgåelsen af kontrakter, der systematisk indgås uden væsentlige ændringer fra skattesubjektets side, anses skattesubjektet for at have et fast driftssted i den pågældende medlemsstat for så vidt angår de aktiviteter, der udøves af denne person for skattesubjektet.

De kontrakter, der er nævnt i første afsnit, indgås:

- a) i skattesubjektets navn eller
- b) i forbindelse med overdragelse af ejerskab af eller overdragelse af brugsretten over ejendom, der tilhører skattesubjektet, eller som skattesubjektet har brugsret over, eller
- c) i forbindelse med levering af tjenesteydelser fra skattesubjektet.

Første og andet afsnit finder ikke anvendelse, hvis den pågældende persons aktiviteter er af afhjælpende eller forberedende karakter, jf. stk. 3, således at de, hvis de udøves gennem et fast forretningssted, ikke gør dette faste forretningssted til et fast driftssted i medfør af bestemmelserne i nævnte stykke.

5.

- a) Stk. 4 finder ikke anvendelse i de tilfælde, hvor en person, der handler på vegne af et skattesubjekt i en medlemsstat, driver virksomhed i den pågældende medlemsstat som en uafhængig repræsentant og handler på vegne af skattesubjektet inden for de sædvanlige rammer af denne virksomhed. Hvis en person derimod udelukkende eller næsten udelukkende handler på vegne af et eller flere skattesubjekter, som vedkommende er "tæt forbundet" med, betragtes denne person ikke som en uafhængig repræsentant i henhold til dette stykke for så vidt angår disse skattesubjekter.
 - b) Med henblik på denne artikel betragtes en person som værende "tæt forbundet" med et skattesubjekt, hvis den ene direkte eller indirekte har råderet over mere end 50 % af stemmerettighederne i den anden eller ejerandel over mere end 50 % af den andens kapital eller over mere end 50 % af rettighederne til del i overskuddet.
6. Den omstændighed, at et skattesubjekt, der er skattemæssigt hjemmehørende i en medlemsstat, kontrollerer eller kontrolleres af et skattesubjekt, som er skattemæssigt hjemmehørende i en anden medlemsstat, eller som driver erhvervsmæssig virksomhed dér (enten gennem et fast driftssted eller på anden vis), betyder ikke i sig selv, at det ene eller det andet skattesubjekt er et fast driftssted for det andet.

KAPITEL II

BEREGNING AF SKATTEGRUNDLAGET

Artikel 6

Generelle principper

1. Ved beregning af skattegrundlaget medregnes overskud og underskud først, når de er realiseret.
2. Transaktioner og skattepligtige begivenheder opgøres hver for sig.

3. Beregningen af skattegrundlaget foretages på en ensartet måde, medmindre der er ekstraordinære omstændigheder, som berettiger til en anden metode at foretage beregningen efter.
4. Skattegrundlaget beregnes for hvert skatteår, medmindre andet er bestemt.
5. Skattegrundlaget fastsættes på grundlag af de nationale regnskabsregler, forudsat at de er forenelige med bestemmelserne i dette direktiv.
6. Bestemmelserne i dette direktiv afholder ikke medlemsstaterne fra at anvende nationale koncernbeskatningssystemer, herunder et særskilt skattesystem for enheder, for at muliggøre overførsel af overskud eller rentekapacitet. Hvis et skattesubjekt har tilladelse til eller er forpligtet til at handle på vegne af en koncern som defineret i reglerne for et nationalt koncernbeskatningssystem, skal hele koncernen behandles som et skattesubjekt.

Artikel 7

Elementer i skattegrundlaget

1. Skattegrundlaget beregnes som indtægter minus skattefrie indtægter, fradragsberettigede udgifter og andre fradragsberettigede poster.
- [2. Alternativt kan skattegrundlaget beregnes som forskellen mellem den regnskabsmæssige værdi af (netto)virksomhedsaktiverne ved udgangen af skatteåret og den regnskabsmæssige værdi af (netto)virksomhedsaktiverne ved udgangen af det foregående skatteår, plus værdien af eventuelle tilbagebetalinger af selskabskapital og udbytteudlodninger minus eventuelle supplementer til virksomhedsaktiver foretaget i henhold til selskabsretten, forudsat at resultatet bliver det samme som beregningen i stk. 1. Beregningen skal foretages under overholdelse af bestemmelserne om indtægter, der er fritaget for skat, fradrag af udgifter, anerkendelse og vurdering samt om afskrivning, jf. dette direktiv.]

Artikel 8

Skattefrie indtægter

Følgende indtægter medregnes ikke i skattegrundlaget:

- a) tilskud, der direkte er knyttet til erhvervelse, konstruktion eller forbedring af anlægsaktiver, der er genstand for afskrivning i overensstemmelse med artikel 30-40
- b) provenu ved afhændelse af aktiver i en pulje, jf. artikel 37, stk. 2, herunder markedsværdien af ikkemonetære gaver
- c) gevinster ved afhændelse af andele, forudsat at skattesubjektet har opretholdt en andel på mindst 10 % af kapitalen eller 10 % af stemmerettighederne i selskabet i de 12 måneder, der går forud for afhændelsen, undtagen gevinster ved afhændelse af andele, der besiddes med henblik på handel som omhandlet i artikel 21, stk. 3, og andele, der ejes af livsforsikringsselskaber, jf. artikel 28, litra b)
- d) modtagne udbytteudlodninger, herunder skjulte udbytteudlodninger, forudsat at skattesubjektet har en andel på mindst 10 % af kapitalen eller 10 % af stemmerettighederne i det udloddende selskab i en sammenhængende periode på mindst 12 måneder, undtagen udbytteudlodninger af andele, der besiddes med henblik på handel som omhandlet i artikel 21, stk. 4, og udbytteudlodninger, der modtages af livsforsikringsselskaber, jf. artikel 28, litra c)
- e) indkomst hos et fast driftssted, der modtages af skattesubjektet i den medlemsstat, hvor skattesubjektet er skattemæssigt hjemmehørende.

Artikel 9

Fradragsberettigede udgifter

1. Udgifter kan kun fradrages, i det omfang de pådrages i skattesubjektets direkte erhvervsinteresse.
2. De udgifter, der er nævnt i stk. 1, omfatter alle salgsomkostninger og udgifter minus fradragsberettiget moms, som et skattesubjekt har pådraget sig for at erhverve eller sikre indkomst, herunder omkostninger til forskning og udvikling og omkostninger til at rejse egenkapital eller gæld til erhvervsmæssige formål.
- [3. Foruden de beløb, der er fradragsberettigede som omkostninger til forskning og udvikling, jf. stk. 2, og forudsat, at skattesubjektet ikke, direkte eller indirekte, udnytter en fordel uanset form indrømmet af en medlemsstat i den nationale lovgivning i forbindelse med sådanne forsknings- og udviklingsomkostninger, kan skattesubjektet også for hvert skatteår fradrage yderligere 50 % af sådanne omkostninger, som det har pådraget sig i løbet af det pågældende år, undtagen omkostninger vedrørende aktiver som omhandlet i artikel 33, stk. 1, litra c), d) og e) og artikel 33, stk. 2, litra c), d) og e).

Hvis omkostningerne til forskning og udvikling overstiger 20 000 000 EUR, kan skattesubjektet fradrage 25 % af det overskydende beløb.

Uanset første afsnit kan skattesubjektet fradrage yderligere [100 %] af sine omkostninger til forskning og udvikling op til 20 000 000 EUR, forudsat at skattesubjektet opfylder alle følgende betingelser:

- a) det er en ikkebørsnoteret virksomhed med færre end 50 ansatte og en årlig omsætning og/eller et samlet årligt resultat på højst 10 000 000 EUR

- b) det har ikke været registreret i mere end fem år. Hvis skattesubjektet ikke er underlagt registrering, kan begyndelsen af perioden på fem år regnes fra det tidspunkt, hvor virksomheden enten påbegynder eller skal svare skat af sin økonomiske aktivitet
 - c) det er ikke blevet dannet ved en fusion eller en anden form for virksomhedsomstrukturering
 - d) det har ikke nogen tilknyttede selskaber som omhandlet i artikel 56
 - e) det udnytter ikke, direkte eller indirekte, en fordel uanset form indrømmet af en medlemsstat i den nationale lovgivning i forbindelse med sådanne forsknings- og udviklingsomkostninger.]
4. Medlemsstaterne kan fastsætte bestemmelser om fradrag for gaver og donationer til velgørende organer.

Artikel 10

Andre fradragsberettigede poster

Der foretages et fradrag for afskrivningen af anlægsaktiver som omhandlet i artikel 30-40.

[Artikel 11

Fradrag for vækst og investeringer ("FVI")

1. Med henblik på denne artikel udgøres egenkapitalgrundlaget for fradrag for vækst og investeringer (FVI-egenkapitalgrundlaget) i et givet skatteår af forskellen mellem den bogførte værdi af et skattesubjekts egenkapital og den bogførte værdi af dets interesser i tilknyttede selskaber, jf. artikel 56
2. Med henblik på denne artikel forstås ved "egenkapital":
 - a) Hvis skattesubjektet er et selskab, summen af:
 - i. tegnet kapital

- ii. overkurs ved emission
- iii. opskrivningshenlæggelse
- iv. reserver:
 - lovpligtig reserve
 - reserve til egne aktier og egne anparter
 - vedtægtsmæssige reserver
 - andre reserver, herunder dagsværdireserven
- v. overførsel af overskud og underskud fra tidligere år og
- vi. Overskud og underskud i årets resultat.

Hvis skattesubjektet er et fast driftssted forstås ved begrebet den del af det pågældende skattesubjekts egenkapital, der kan henføres til det faste driftssted.

- 3. Et beløb svarende til normalafkastet af udvidelser af FVI-egenkapitalgrundlaget kan i henhold til stk. 1-6 fradrages i skattesubjektets skattegrundlag. Hvis FVI-egenkapitalgrundlaget bliver mindre, skal der svares skat af et beløb svarende til normalafkastet af indskrænkningen af FVI-egenkapitalgrundlaget.
- 4. a) I de første [ti] skatteår, hvor skattesubjektet er underlagt bestemmelserne i dette direktiv, beregnes udvidelser eller indskrænkninger af FVI-egenkapitalgrundlaget som forskellen mellem FVI-egenkapitalgrundlaget ved udgangen af det pågældende skatteår og FVI-egenkapitalgrundlaget på den første dag i det første skatteår, hvor bestemmelserne i dette direktiv anvendes.

- b) Hvis beregningen af FVI-egenkapitalgrundlaget medfører et fald heri, genberegnes ændringen af FVI-egenkapitalgrundlaget uden hensyn til de regnskabsmæssige underskud, som skattesubjektet har haft, fra det første skatteår, hvor bestemmelserne i dette direktiv anvendes, uanset stk. 4, første afsnit. Hvis denne genberegning medfører en forøgelse af FVI-egenkapitalgrundlaget, lades denne forøgelse ude af betragtning.
 - c) Efter de første ti skatteår flyttes referenceåret for sammenligningen af den del af FVI-egenkapitalgrundlaget, der er fradragsberettiget i forhold til FVI-egenkapitalgrundlaget ved udgangen af det pågældende skatteår, hvert år et skatteår frem.
5. Det normalafkast, der er nævnt i stk. 3, er lig med det gennemsnitlige afkast af 10-årige statsobligationer i euroområdet pr. december i det år, der går forud for det relevante skatteår, som offentliggjort af Den Europæiske Centralbank, forøget med en risikopræmie på 2 procentpoint. Hvis det årlige afkast er negativt, anvendes en nedre grænse på 2 %.
6. Uanset stk. 1-5 medregnes følgende ikke i FVI-egenkapitalgrundlaget, hvis der er tilrettelagt arrangementer eller serier af arrangementer med det hovedformål at opnå en skattefordel i henhold til denne artikel.
- a) koncerninterne lån og lån, der involverer tilknyttede selskaber som omhandlet i artikel 56
 - b) koncerninterne kontante bidrag og naturalydelse
 - c) koncerninterne overførsler af aktiver og interesser
 - d) omkvalificering af gammel kapital som ny kapital gennem likvidationer og etablering af opstartsvirksomheder
 - e) oprettelse af datterselskaber
 - f) hel eller delvis erhvervelse af virksomheder, der ejes af tilknyttede selskaber

- g) "double dipping"-strukturer, der kombinerer muligheden for rentefradrag med fradrag under FVI-ordningen
- h) stigninger i omfanget af lånetilgodehavender over for tilknyttede selskaber i forhold til omfanget af sådanne tilgodehavender på referencedagen.]

Artikel 12

Ikkefradragsberettigede poster

Uanset artikel 9 og 10 er følgende poster ikke fradragsberettigede:

- a) udbytteudlodninger, herunder skjulte udbytteudlodninger, og tilbagebetalinger af egenkapital eller gæld
- b) 50 % af repræsentationsomkostninger, op til et beløb, der ikke overstiger [x] % af indtægterne i løbet af skatteåret.

Medlemsstaterne kan indføre yderligere begrænsninger for fradrag af udgifter vedrørende livsførelse eller privatsfære

- c) overførsler af tilbageholdt overskud til en reserve, som indgår i selskabets egenkapital
- d) selskabsskat og lignende skat af overskud
- e) bestikkelse og andre ulovlige betalinger
- f) bøder og strafgebyrer, herunder tillæg for for sen betaling, til en offentlig myndighed for brud på lovforskrifter
- g) udgifter, som et skattesubjekt har pådraget sig for at opnå indkomst, som er fritaget for skat efter artikel 8, litra c), d) og e)
- h) gaver til andre personer end skattesubjektets ansatte. Reglen om ikkefradragsberettigelse finder ikke anvendelse, hvis omkostningerne til erhvervelse eller konstruktion af de genstande, der er givet til modtager i regnskabsåret, ikke overstiger i alt [50 EUR].

- i) andre gaver og donationer end dem, der er nævnt i artikel 9, stk. 4
- j) omkostninger til erhvervelse og konstruktion eller omkostninger i forbindelse med forbedring af anlægsaktiver, som er fradragsberettigede efter artikel 10 og 18, med undtagelse af omkostninger til forskning og udvikling. De omkostninger, der er omhandlet i artikel 33, stk. 1, litra a), og artikel 33, stk. 2, litra a) og b), betragtes ikke som omkostninger til forskning og udvikling
- k) [årlige bidrag, som opstår for banker i medfør af BRR-direktivet og SRM-forordningen]
- l) underskud i et fast driftssted i et tredjeland.

Artikel 13

Regel om begrænsning af rentebetalinger

1. Et skattesubjekt kan fradrage låneomkostninger op til beløbet for modtagne renter eller andre skattepligtige indtægter fra finansielle aktiver.
2. Overstigende låneomkostninger er fradragsberettigede i det skatteår, hvor de pådrages, op til højst 30 % af skattesubjektets resultat før renter, skat og af- og nedskrivninger (EBITDA) eller op til højst 3 000 000 EUR, alt efter hvilket beløb der er størst.

Hvis en koncern behandles som skattesubjekt i henhold til artikel 6, beregnes de overstigende låneomkostninger og EBITDA for hele koncernen. Beløbet på 3 000 000 EUR vil i så tilfælde også gælde for hele koncernen.

3. EBITDA beregnes ved at lægge beløbene for de overstigende låneomkostninger justeret for skat samt beløbene for af- og nedskrivninger justeret for skat oven i skattesubjektets skattegrundlag. Indtægter, der er fritaget for skat, udelukkes fra skattesubjektets EBITDA.

4. Uanset stk. 2 har et skattesubjekt, der kan betegnes som et uafhængigt selskab, ret til et fuldt skattefradrag for de overstigende låneomkostninger. Et uafhængigt selskab er et skattesubjekt, der ikke er en del af en konsolideret koncern i regnskabsmæssig henseende og ikke har nogen tilknyttede selskaber eller faste driftssteder.
5. Uanset stk. 2 er overstigende låneomkostninger fuldt fradragsberettigede, hvis de stammer fra:
- a) låneaftaler, der er indgået før [dato for den politiske vedtagelse af dette direktiv], med undtagelse af eventuelle efterfølgende ændringer af disse aftaler
 - b) lån til finansiering af langsigtede offentlige infrastrukturprojekter, hvor den projektansvarlige, låneomkostningerne, aktiverne og indkomsten alle befinder sig i Unionen.
- I forbindelse med litra b) forstås ved et langsigtet offentligt infrastrukturprojekt et projekt om levering, opgradering, drift eller vedligeholdelse af et større aktiv, som en medlemsstat anser for at være i offentlighedens interesse.
- Hvis litra b) finder anvendelse, udelukkes al indkomst fra det langsigtede offentlige infrastrukturprojekt fra skattesubjektets EBITDA.
6. Overstigende låneomkostninger, der ikke kan fradrages i et givet skatteår, fremføres uden tidsbegrænsning.
7. Stk. 1-6 finder ikke anvendelse på finansielle selskaber, herunder dem der er en del af en konsolideret koncern i regnskabsmæssig henseende.

Artikel 14

Udgifter til fordel for aktionærer, disses nærmeste familie eller tilknyttede selskaber

Ydelser til en aktionær, som er en fysisk person, eller til en anden person, der er personligt knyttet til aktionæren, eller til et tilknyttet selskab, jf. artikel 56, behandles ikke som fradragsberettigede udgifter, eller indtægterne forhøjes, alt efter hvad der er relevant, i det omfang sådanne ydelser ikke ville blive tildelt en uafhængig tredjepart.

KAPITEL III

FRISTER OG BELØBSFASTSÆTTELSE

Artikel 15

Generelle principper

Indtægter og udgifter samt alle andre fradragsberettigede poster medregnes i det skatteår, hvor de er optjent eller pådraget, medmindre andet er bestemt i dette direktiv.

Artikel 16

Periodeafgrænsning af indtægter

1. Indtægter optjenes på det tidspunkt, hvor retten til at modtage dem opstår, og hvor de kan opgøres pålideligt, uanset om de pågældende beløb rent faktisk er blevet indbetalt.
2. Indtægter fra handel med varer betragtes som optjente i overensstemmelse med stk. 1, når følgende betingelser er opfyldt:
 - a) skattesubjektet har overdraget ejerskabet over de solgte varer til køberen
 - b) skattesubjektet ikke bevarer den faktiske kontrol over de solgte varer

- c) indtægterne kan måles pålideligt
 - d) det er sandsynligt, at de økonomiske fordele forbundet med transaktionen vil tilgå skattesubjektet
 - e) omkostninger, som er afholdt eller vil blive afholdt i forbindelse med transaktionen, kan måles pålideligt.
3. Indtægter fra levering af tjenesteydelser betragtes som optjente, i det omfang tjenesterne er blevet ydet, og når følgende betingelser er opfyldt:
- a) indtægterne kan måles pålideligt
 - b) det er sandsynligt, at de økonomiske fordele forbundet med transaktionen vil tilgå tjenesteyderen
 - c) niveauet for gennemførelsen af transaktionen ved udgangen af skatteåret kan måles pålideligt
 - d) omkostninger, som er afholdt eller vil blive afholdt i forbindelse med transaktionen, kan måles pålideligt.
- I de tilfælde hvor betingelserne i litra a)-d) ikke er opfyldt, betragtes indtægter fra levering af tjenesteydelser alene som optjente, i det omfang de kan modsvares af fradragsberettigede udgifter.
4. Hvis indtægterne stammer fra betalinger til skattesubjektet, som skal gennemføres i forskellige stadier, betragtes indtægterne som optjente, når hver af de enkelte rater forfalder.

Artikel 17

Pådragelse af fradragsberettigede udgifter

Fradragsberettigede udgifter pådrages i det øjeblik, hvor alle følgende betingelser er opfyldt:

- a) forpligtelsen til at foretage betalingen er opstået; hvis udgiften består i betalinger, der skal foretages af skattesubjektet i forskellige stadier, opstår forpligtelsen til at foretage betalingen, når hver af de enkelte rater forfalder
- b) størrelsen af forpligtelsen kan opgøres
- c) i tilfælde af handel med varer, når de med ejerskabet over varerne forbundne betydelige risici og fordele er blevet overført til skattesubjektet, og i tilfælde af levering af tjenesteydelser, når sidstnævnte er blevet modtaget af skattesubjektet.

Artikel 18

Omkostninger til ikkeafskrivningsberettigede aktiver

Omkostninger til erhvervelse og konstruktion af faste anlægsaktiver som omhandlet i artikel 38 eller omkostninger til forbedring af sådanne aktiver er fradragsberettigede i det skatteår, hvor anlægsaktiverne afhændes, forudsat at provenuet ved afhændelsen medregnes i skattegrundlaget.

Artikel 19

Lagre og igangværende arbejde

1. Det samlede udgiftsbeløb, der kan fradrages i et skatteår, øges med værdien af lagre og igangværende arbejde i begyndelsen af skatteåret og reduceres med værdien af lagre og igangværende arbejde ved udgangen af samme skatteår, med undtagelse af lagre og igangværende arbejde i forbindelse med de langsigtede kontrakter, der er omhandlet i artikel 22.

2. Kostprisen for lagre og igangværende arbejde opgøres på grundlag af princippet om først ind først ud, sidst ind først ud eller den vejede gennemsnitsmetode.
3. Kostprisen for lagre og igangværende arbejde i forbindelse med artikler, der normalt ikke har flere anvendelsesmuligheder, samt varer eller tjenesteydelser, der er henholdsvis fremstillet eller leveret og bestemt til specifikke projekter, opgøres individuelt.
4. Et skattesubjekt skal benytte den samme metode til værdiansættelsen af lagre og igangværende arbejde, når deres art og anvendelse er den samme.

Kostprisen for lagre og igangværende arbejde skal omfatte alle købsomkostninger, direkte forarbejdningsomkostninger samt andre direkte omkostninger, som er påløbet for at bringe dem til den lokalitet og tilstand, som de forefindes i det pågældende skatteår.

Kostprisen er uden fradragsberettiget moms.

[Et skattesubjekt, som har medregnet indirekte omkostninger ved værdiansættelsen af lagre og igangværende arbejde, inden det blev omfattet af bestemmelserne i dette direktiv, kan fortsætte med at anvende metoden med indirekte omkostninger.]

5. Lagre og igangværende arbejde værdiansættes på den sidste dag i skatteåret til kostprisen eller nettorealisationseværdien, alt efter hvad der er lavest.

Nettorealisationseværdien er den salgspris, som de forventes at indbringe som led i normal drift, minus forventede færdiggørelsesomkostninger samt de omkostninger, som skønnes at være nødvendige for at effektuere salget.

Artikel 20

Værdiansættelse

1. Skattegrundlaget opgøres på grundlag af følgende elementer:
 - a) den monetære modydelse for transaktionen, f.eks. prisen på de solgte varer eller de leverede tjenesteydelser

- b) markedsværdien, når modydelsen for transaktionen er helt eller delvis ikkemonetær
 - c) markedsværdien i tilfælde af ikkemonetære gaver
 - d) markedsværdien af finansielle aktiver og passiver, der besiddes med henblik på handel
2. Skattegrundlaget, inklusive indtægter og udgifter, opgøres i euro i løbet af skatteåret eller på den sidste dag i skatteåret til den årlige gennemsnitlige vekselkurs, som fastsættes af Den Europæiske Centralbank, eller hvis skatteåret ikke er sammenfaldende med kalenderåret til gennemsnittet af de i løbet af skatteåret daglige observationer, som Den Europæiske Centralbank har udstedt i løbet af skatteåret.
3. Stk. 2 gælder ikke for et skattesubjekt i en medlemsstat, der ikke har indført euroen.

Artikel 21

Finansielle instrumenter, der besiddes med henblik på handel (handelsbeholdning)

1. Et finansielt instrument behandles som besiddet med henblik på handel, når der er tale om et af følgende:
- a) det er primært erhvervet eller påtaget med henblik på salg eller tilbagekøb inden for 12 kalendermåneder
 - b) det er del af en portefølje af identificerede finansielle instrumenter, herunder derivater, som forvaltes samlet, og hvor der inden for den senere tid har været et mønster på kortsigtet overskudshjemtagelse.
2. Enhver forskel mellem markedsværdien af de finansielle instrumenter, der besiddes med henblik på handel, som beregnet ved begyndelsen af et skatteår eller på købsdatoen, hvis den ligger senere, og deres markedsværdi som beregnet ved udgangen af samme skatteår indregnes i skattegrundlaget for det pågældende skatteår, uanset artikel 16 og 17.

3. Provenuet ved afhændelse af et finansielt instrument, der besiddes med henblik på handel, indregnes i skattegrundlaget. Markedsværdien af dette instrument ved begyndelsen af skatteåret eller på købsdatoen, hvis den ligger senere, fradrages i skattegrundlaget.
4. I de tilfælde hvor der modtages udbyttelodninger af interesser, der besiddes med henblik på handel, finder det fradrag i skattegrundlaget, der er omhandlet i artikel 8, litra d), ikke anvendelse.
5. Enhver forskel mellem markedsværdien af et finansielt instrument, der ikke længere besiddes med henblik på handel, men stadig besiddes som anlægsaktiv, som beregnet ved begyndelsen af et skatteår eller på købsdatoen, hvis den ligger senere, og dets markedsværdi som beregnet ved udgangen af samme skatteår indregnes i skattegrundlaget for det pågældende skatteår, uanset artikel 8, litra c).

Enhver forskel mellem markedsværdien af et finansielt instrument, der ikke længere besiddes som anlægsaktiv, men stadig besiddes med henblik på handel, som beregnet ved begyndelsen af et skatteår eller på købsdatoen, hvis den ligger senere, og dets markedsværdi som beregnet ved udgangen af samme skatteår indregnes i skattegrundlaget for det pågældende skatteår, uanset artikel 8, litra c).

Markedsværdien af et finansielt instrument ved udgangen af det skatteår, hvor det overgår fra at være et anlægsaktiv til at være et instrument, der besiddes med henblik på handel, eller omvendt, er også dets markedsværdi ved begyndelsen af det år, der følger efter overgangen.

6. Den periode, der er omhandlet i artikel 8, litra c), begynder eller ophører, når det finansielle instrument ikke længere besiddes med henblik på handel eller ikke længere er et anlægsaktiv.

Artikel 22

Langfristede kontrakter

1. En langfristet kontrakt er en kontrakt, som opfylder alle følgende betingelser:
 - a) den er indgået med henblik på fremstilling, installering eller konstruktion eller udførelse af tjenesteydelser

- b) dens løbetid overstiger eller forventes at overstige tolv måneder.
- 2. Uanset artikel 16 betragtes de indtægter, der svarer til den del af den langfristede kontrakt, der er blevet gennemført i løbet af det pågældende skatteår, som værende optjente indtægter i det pågældende skatteår. Hvor stor en andel af den langfristede kontrakt, der er gennemført, fastsættes på grundlag af forholdet mellem omkostningerne i det pågældende år og de samlede anslåede omkostninger.
- 3. Omkostninger, som har forbindelse til langfristede kontrakter, er fradragsberettigede i det skatteår, hvor de er pådraget.

Artikel 23

Hensættelser

- 1. Hvis det ved udgangen af skatteåret fastslås, at skattesubjektet har en retlig forpligtelse som følge af aktiviteter eller transaktioner, der er udført i det pågældende eller i tidligere skatteår, er ethvert beløb, som følger af denne forpligtelse, og som der kan foretages et pålideligt skøn over, fradragsberettiget, forudsat at den endelige betaling af beløbet forventes at føre til en fradragsberettiget udgift, uanset artikel 17. Det samme gælder for offentlige forpligtelser, der forventes at medføre fradragsberettigede udgifter inden for de næste to kalenderår.

I forbindelse med denne artikel kan en retlig forpligtelse være afledt af følgende:

- a) en kontrakt
- b) lovgivning
- c) en generel forvaltningsakt, eller en forvaltningsakt rettet til et specifikt skattesubjekt
- d) andre gældende regler.

Vedrører forpligtelsen en aktivitet eller en transaktion, som fortsætter i senere skatteår, fordeles hensættelsen forholdsmæssigt over aktivitetens eller transaktionens skønnede varighed.

Hensættelser i henhold til denne artikel kontrolleres og justeres ved udgangen af hvert skatteår. Ved beregning af skattegrundlaget i kommende skatteår tages der hensyn til beløb, der allerede er blevet fradraget i medfør af denne artikel.

2. Et pålideligt skønnet beløb som omhandlet i stk. 1 er den forventede udgift til at dække den gældende retlige forpligtelse ved udgangen af skatteåret, forudsat at skønnet er baseret på alle relevante faktorer, herunder tidligere erfaring hos selskabet, koncernen eller branchen. Ved fastlæggelsen af hensættelsen gælder følgende:
 - a) der tages hensyn til alle risici og usikkerheder, men usikkerhed berettiger ikke til at foretage overdrevne hensættelser
 - b) hvis hensættelsesperioden er på 12 måneder eller mere, og der ikke er aftalt en diskonto, diskonteres hensættelsen med afkastet af 10-årige statsobligationer i euroområdet pr. december i det år, der går forud for det relevante skatteår, som offentliggjort af Den Europæiske Centralbank, forøget med en risikopræmie på 2 procentpoint
 - c) der tages hensyn til kommende begivenheder, når de med rimelighed kan forventes at opstå
 - d) der tages hensyn til kommende ydelser, som direkte har tilknytning til den begivenhed, som giver anledning til hensættelsen.
3. Hensættelser kan ikke fradrages for følgende:
 - a) eventuelle underskud
 - b) fremtidige omkostningsstigninger.

Artikel 24

Pensioner

Medlemsstaterne kan fastsætte bestemmelser om fradrag for pensionsopsparinger.

Artikel 25

Fradrag for uerholdelige fordringer

1. Der kan foretages fradrag for en uerholdelig fordring, når følgende betingelser er opfyldt:
 - a) ved udgangen af skatteåret har skattesubjektet taget alle passende skridt, som beskrevet i stk. 2, til at opnå betaling og har grund til at tro, at fordringen ikke vil blive helt eller delvis indfriet, eller skattesubjektet har et stort antal ensartede fordringer, som alle hidrører fra samme erhvervssektor, og er i stand til at give et pålideligt skøn over størrelsen af den uerholdelige fordring på et procentuelt grundlag, forudsat at værdien af hver ensartet fordring er under 0,1 % af den samlede værdi af de ensartede fordringer. For at nå frem til et pålideligt skøn tager skattesubjektet alle relevante faktorer i betragtning, herunder tidligere erfaringer
 - b) [skyldneren har ingen forbindelse til skattesubjektet som omhandlet i artikel 3,] og skyldneren og skattesubjektet [er ikke] tilknyttede selskaber som omhandlet i artikel 56. Hvis skyldneren er en fysisk person, må vedkommende selv eller dennes ægtefælle (eller registrerede partner) eller slægtning i opstigende eller nedstigende linje, søskende eller slægtning i ret nedstigende linje ikke deltage i ledelsen af eller kontrollen over skattesubjektet eller direkte eller indirekte i skattesubjektets kapital som omhandlet i artikel 56
 - c) når den uerholdelige fordring vedrører et tilgodehavende fra salg, skal et beløb svarende til fordringen indgå i skattegrundlaget som en indtægt.

2. Ved fastsættelse af, hvorvidt alle passende skridt er taget til at opnå betaling, tages de elementer, der er nævnt i litra a)-c) i betragtning, forudsat at de baseres på objektiv dokumentation:
 - a) hvorvidt omkostningerne til inddrivelse står i et urimeligt forhold til fordringen, eller
 - b) hvorvidt der er udsigt til, at inddrivelsen lykkes, herunder i tilfælde, hvor skyldneren er blevet erklæret insolvent, eller der er anlagt sag eller sagen er gået til inkasso, eller
 - c) hvorvidt det, omstændighederne taget i betragtning, er rimeligt at forvente, at skattesubjektet fortsætter inddrivelsen.
3. Når en fordring, der tidligere er fradraget som uerholdelig, bliver betalt, indregnes det inddrevne beløb i skattegrundlaget i betalingsåret.

Artikel 26

Afdækning

1. Gevinster og tab på et afdækningsinstrument som følge af værdiansættelse eller salg behandles på samme måde som de tilsvarende gevinster og tab på den afdækkede post. Der er et afdækningsforhold, når begge følgende betingelser er opfyldt:
 - a) afdækningsforholdet er formelt udpeget og dokumenteret på forhånd
 - b) afdækningen forventes at være meget effektiv, og afdækningen kan måles med pålidelighed.
2. Hvis afdækningsforholdet ophæves, eller hvis et finansielt instrument, der allerede besiddes, efterfølgende behandles som et afdækningsinstrument, så det overgår til en anden skatteordning, medregnes den eventuelle forskel mellem afdækningsinstrumentets nye værdi, som i overensstemmelse med artikel 20 fastsættes ved udgangen af skatteåret, og markedsværdien ved begyndelsen af det samme skatteår i skattegrundlaget.

Afdækningsinstrumentets markedsværdi ved udgangen af det skatteår, hvor instrumentet overgik til en anden skatteordning, skal stemme overens med dets markedsværdi ved begyndelsen af det skatteår, der kommer efter overgangen.

Artikel 28

Forsikringsselskaber

Forsikringsselskaber, som har tilladelse til at drive virksomhed i en medlemsstat i henhold til Rådets direktiv 73/239/EØF om skadesforsikring¹¹, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/83/EF om livsforsikring¹² og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/68/EF om genforsikring¹³, er underlagt følgende ekstra regler:

- a) skattegrundlaget skal omfatte forskellen i markedsværdien, som opgjort ved udgangen og begyndelsen af det samme skatteår eller ved færdiggørelsen af købet, hvis det sker senere, af aktiver, hvor investeringen er foretaget til fordel for livsforsikringstagere, der bærer investeringsrisikoen, og hvor aktiverne besiddes af livsforsikringsselskaber
- b) skattegrundlaget skal omfatte forskellen i markedsværdien, som opgjort på tidspunktet ved afhændelsen og begyndelsen af skatteåret eller ved færdiggørelsen af købet, hvis det sker senere, af aktiver, hvor investeringen er foretaget til fordel for livsforsikringstagere, der bærer investeringsrisikoen, og hvor aktiverne besiddes af livsforsikringsselskaber
- c) skattegrundlaget skal omfatte udbyttelodninger, der modtages af livsforsikringsselskabet

¹¹ Rådets første direktiv 73/239/EØF af 24. juli 1973 om samordning af de administrativt eller ved lov fastsatte bestemmelser om adgang til udøvelse af direkte forsikringsvirksomhed bortset fra livsforsikring (EFT L 228 af 16.8.1973, s. 3).

¹² Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/83/EF af 5. november 2002 om livsforsikring (EFT L 345 af 19.12.2002, s. 1).

¹³ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/68/EF af 16. november 2005 om genforsikringsvirksomhed og om ændring af Rådets direktiv 73/239/EØF og 92/49/EØF samt direktiv 98/78/EF og 2002/83/EF (EUT L 323 af 9.12.2005, s. 1).

- d) de tekniske hensættelser i forsikringsselskaber, der er oprettet i overensstemmelse med Rådets direktiv 91/674/EØF¹⁴, er fradragberettigede. Fradragne beløb kontrolleres og justeres ved udgangen af hvert skatteår. Ved beregning af skattegrundlaget for senere år tages der hensyn til allerede fradragne beløb.

Artikel 29

Exitbeskatning

1. Et beløb svarende til markedsværdien af overførte aktiver på aktivernes udflytningstidspunkt, minus deres skattemæssige værdi, behandles som en optjent indtægt, hvis et eller flere af følgende forhold gør sig gældende
 - a) når et skattesubjekt overfører aktiver fra sit hovedsæde til sit faste driftssted i en anden medlemsstat eller i et tredjeland
 - b) når et skattesubjekt overfører aktiver fra sit faste driftssted i en medlemsstat til sit hovedsæde eller et andet fast driftssted i en anden medlemsstat eller i et tredjeland, for så vidt som den medlemsstat, hvor det faste driftssted er beliggende, på grund af overførslen ikke længere har ret til at beskatte de overførte aktiver
 - c) når et skattesubjekt flytter sit skattemæssige hjemsted til en anden medlemsstat eller til et tredjeland, med undtagelse af de aktiver der i praksis reelt forbliver knyttet til et fast driftssted i den første medlemsstat
 - d) når et skattesubjekt overfører den virksomhed, som dets faste driftssted viderefører, fra en medlemsstat til en anden medlemsstat eller til et tredjeland, for så vidt som den medlemsstat, hvor det faste driftssted er beliggende, på grund af overførslen ikke længere har ret til at beskatte de overførte aktiver.

¹⁴ Rådets direktiv 91/674/EØF af 19. december 1991 om forsikringsselskabers årsregnskaber og konsoliderede regnskaber (EFT L 374 af 31.12.1991, s. 7).

2. Den medlemsstat, som aktiverne, det skattemæssige hjemsted eller den virksomhed, som videreføres af et fast driftssted, overføres til, accepterer den værdi, der blev fastslået af skattesubjektets eller det faste driftssteds medlemsstat, som aktivernes skattemæssige indgangsværdi.
3. Denne artikel finder ikke anvendelse på overførsler af aktiver i forbindelse med værdipapirfinansiering og aktiver stillet som sikkerhed eller ved overførsler af aktiver med henblik på at opfylde tilsynsmæssige kapitalkrav eller på likviditetsstyring, hvis disse aktiver skal føres tilbage til den overførende enheds medlemsstat inden for en periode på 12 måneder.

KAPITEL IV

AFSKRIVNING AF ANLÆGSAKTIVER

Artikel 30

Register over anlægsaktiver

1. Omkostninger til erhvervelse eller konstruktion eller omkostninger til forbedring indføres sammen med datoen for ibrugtagning efter erhvervelse, konstruktion eller forbedring, i et register over anlægsaktiver for hvert enkelt anlægsaktiv.
2. Når et anlægsaktiv afhændes, registreres diverse oplysninger vedrørende afhændelsen, herunder afhændelsesdatoen, samt eventuelt provenu eller kompensation som følge af afhændelsen i registret over anlægsaktiver.
3. Registret over anlægsaktiver føres på en sådan måde, at der sikres tilstrækkeligt med oplysninger til at beregne skattegrundlaget, og skal som minimum omfatte følgende:
 - beskrivelse af aktivet
 - måned for ibrugtagning

- afskrivningsgrundlag
- brugstid i henhold til artikel 33
- akkumuleret afskrivning i løbet af det indeværende skatteår
- samlet akkumuleret afskrivning
- nettoafskrivningsgrundlag af samlet akkumuleret afskrivning og ekstraordinært nettofald i værdien
- måned for ophævelse eller genoptagelse af beskatning af afskrivninger
- måned for afhændelse

Artikel 31

Afskrivningsgrundlag

1. Afskrivningsgrundlaget skal omfatte omkostninger, der har direkte tilknytning til erhvervelse, konstruktion eller forbedring af et anlægsaktiv. Disse omkostninger omfatter ikke fradragsberettiget moms. Omkostninger til erhvervelse eller konstruktion eller omkostninger til forbedring af et anlægsaktiv omfatter ikke renter.
2. Afskrivningsgrundlaget for et anlægsaktiv, der er modtaget som gave, er den i indtægterne indregnede markedsværdi.
3. Afskrivningsgrundlaget for et anlægsaktiv, som der foretages afskrivning for, reduceres med alle tilskud, som er direkte knyttet til erhvervelse, konstruktion eller forbedring af aktivet, jf. artikel 8, litra a).

4. Afskrivningen af anlægsaktiver, der ikke er blevet brugt i mere end tolv måneder af årsager, der ligger uden for skattesubjektets kontrol, medregnes ikke.

Afskrivningen ophører fra måneden efter den måned, hvor den i første punktum nævnte periode slutter, og genoptages fra måneden efter udløbet af de tolv måneder efter den måned, hvor brugen af aktivet blev genoptaget.

Artikel 32

Ret til afskrivning

1. Afskrivninger fradrages af den økonomiske ejer, jf. dog stk. 3.
2. Ved kontrakter, hvor det økonomiske og det retmæssige ejerskab ikke er sammenfaldende, er det den økonomiske ejer, der har ret til at fradrage renteelementet af betalingerne i sit skattegrundlag, medmindre dette element ikke er indregnet i den retmæssige ejers skattegrundlag.
3. Hvis den økonomiske ejer af et aktiv ikke kan identificeres, er det den retmæssige ejer, der har ret til at fradrage afskrivningen. I forbindelse med leasingkontrakter medregnes både rente- og kapitalelementet af leasingbetalingerne i den retmæssige ejers skattegrundlag, mens de kan fradrages i leasingtagerens skattegrundlag.
4. Et anlægsaktiv må ikke afskrives af mere end ét skattesubjekt inden for samme skatteår, medmindre enten det retmæssige eller det økonomiske ejerskab er delt mellem flere skattesubjekter, eller det retmæssige eller det økonomiske ejerskab er ændret.
5. Et skattesubjekt kan ikke frasige sig afskrivning.

[6. Rådet, der træffer afgørelse med enstemmighed på forslag af Kommissionen, vedtager:

- a) beregningen af kapital- og renteelementer i leasingbetalingerne
- b) beregningen af afskrivningsgrundlaget for et leaset aktiv.]

Artikel 33

Individuelt afskrivningsberettigede aktiver

1. Anlægsaktiver afskrives individuelt og lineært over deres brugstid, jf. dog stk. 2, og artikel 37 og 38. Brugstiden for et anlægsaktiv fastsættes, som følger:
 - a) forretnings- og kontorbygninger og andre bygninger samt andre typer af fast ejendom, der anvendes i driften, undtagen industribygninger og -strukturer: 40 år
 - b) industribygninger og -strukturer: 25 år
 - c) andre materielle anlægsaktiver med lang levetid end dem, der er omhandlet i litra a) og b): 15 år
 - d) materielle anlægsaktiver med mellemlang levetid: 8 år
 - e) materielle anlægsaktiver med kort levetid: 5 år
 - f) immaterielle anlægsaktiver[, herunder erhvervet goodwill]: den periode, hvor aktivet nyder retsbeskyttelse, eller som retten er givet for, eller, hvis denne periode ikke kan fastslås, 15 år.

2. Brugte bygninger og andre typer fast ejendom, brugte materielle anlægsaktiver med lang levetid, brugte materielle anlægsaktiver med mellemlang levetid, brugte materielle anlægsaktiver med kort levetid og brugte immaterielle anlægsaktiver afskrives efter følgende regler:
- a) brugte forretnings- og kontorbygninger og andre bygninger samt andre typer af fast ejendom, der anvendes i driften, undtagen industribygninger og -strukturer: 40 år, medmindre skattesubjektet påviser, at den forventede resterende brugstid for aktivet er kortere end 40 år, hvor det i så fald afskrives over den kortere periode
 - b) brugte industribygninger og -strukturer: 25 år, medmindre skattesubjektet påviser, at den forventede resterende brugstid for aktivet er kortere end 25 år, hvor det i så fald afskrives over den kortere periode
 - c) andre brugte materielle anlægsaktiver med lang levetid end dem, der er omhandlet i litra a) og b): 15 år, medmindre skattesubjektet påviser, at den forventede resterende brugstid for aktivet er kortere end 15 år, hvor det i så fald afskrives over den kortere periode
 - d) brugte materielle anlægsaktiver med mellemlang levetid: 8 år, medmindre skattesubjektet påviser, at den forventede resterende brugstid for aktivet er kortere end 8 år, hvor det i så fald afskrives over den kortere periode
 - e) brugte materielle anlægsaktiver med kort levetid: 5 år, medmindre skattesubjektet påviser, at den forventede resterende brugstid for aktivet er kortere end 5 år, hvor det i så fald afskrives over den kortere periode

- f) brugte immaterielle anlægsaktiver: 15 år, medmindre den resterende periode, hvor aktivet nyder retsbeskyttelse, eller som retten er givet for, kan bestemmes, hvor det i så fald afskrives over den pågældende periode.

Artikel 34

Tidspunkt

1. Afskrivning fradrages på månedlig basis fra den måned, hvor anlægsaktivet tages i brug. Der foretages ingen afskrivning i måneden for afhændelse.
2. Den skattemæssige værdi af et anlægsaktiv, der afhændes eller er skadet i et sådant omfang, at det ikke længere kan anvendes i driften, og den skattemæssige værdi af alle omkostninger til forbedring, der er påløbet i forbindelse med dette aktiv, fradrages i skattegrundlaget i måneden for afhændelsen eller hvor skaden er sket.

Artikel 35

Skattelettelse for erstatningsaktiver

1. Hvis provenuet ved afhændelse, inklusive skadeserstatning, af et individuelt afskrivningsberettiget aktiv eller jord, skal geninvesteres i et lignende aktiv, der anvendes til samme erhvervsformål inden udløbet af det andet skatteår efter det skatteår, hvor afhændelsen fandt sted, kan skattesubjektet fradrage det beløb, hvormed provenuet overstiger det afhændede aktivs skattemæssige værdi, i året for afhændelsen. Afskrivningsgrundlaget for erstatningsaktivet reduceres med det samme beløb.

Et aktiv, som frivilligt bliver afhændet, skal have været ejet i en periode på minimum tre år inden afhændelsen.

2. Det erstatningsaktiv, der er nævnt i stk. 1, kan være indkøbt i skatteåret før afhændelsen. Hvis erstatningsaktivet ikke indkøbes inden udgangen af det andet skatteår efter det år, hvor afhændelsen af aktivet fandt sted, [og bortset fra tilfælde af force majeure] indregnes det beløb, der blev fradraget i året for afhændelsen, forøget med 10 % i skattegrundlaget i det andet skatteår, efter at afhændelsen fandt sted.

Artikel 36

Afskrivning af omkostninger til forbedring

1. Omkostninger til forbedring afskrives i overensstemmelse med de regler, der gælder for det anlægsaktiv, som er blevet forbedret, som om de vedrørte et ny erhvervet anlægsaktiv, herunder dets brugstid i henhold til artikel 33, stk. 1, litra a)-e). Dog afskrives omkostninger til forbedring af lejede aktiver i overensstemmelse med artikel 32 og artikel 33, stk. 2, litra a)-e).
2. Hvis skattesubjektet kan påvise, at et individuelt afskrevet anlægsaktives forventede resterende brugstid er kortere end brugstiden for det aktiv, der er nævnt i artikel 33, stk. 1, litra a)-e), afskrives omkostningerne til forbedring af dette aktiv over den kortere periode.

Artikel 37

Aktivpulje

1. Medlemsstaterne kan alternativt sørge for afskrivning af anlægsaktiver, jf. artikel 33, stk. 1, litra e) og stk. 2, litra e), sammen i én aktivpulje med en årlig rate på 25 % af afskrivningsgrundlaget.
2. Afskrivningsgrundlaget for en aktivpulje ved udgangen af skatteåret er den skattemæssige værdi ved udgangen af det forudgående skatteår justeret for aktiver, der tilføres og forlader puljen i løbet af pågældende skatteår. Omkostninger til erhvervelse og konstruktion samt omkostninger til forbedring af aktiver indregnes i afskrivningsgrundlaget, mens provenuet ved afhændelse af aktiver og eventuel modtaget erstatning for tab eller ødelæggelse af et aktiv fradrages.

3. Hvis afskrivningsgrundlaget som beregnet efter stk. 2 er negativt, indregnes der et beløb, således at afskrivningsgrundlaget bliver lig nul. Skattegrundlaget forhøjes med det samme beløb.

Artikel 38

Ikkeafskrivningsberettigede aktiver

Der foretages ikke afskrivning af følgende aktiver:

- a) materielle anlægsaktiver, som ikke udsættes for slid og forældelse, f.eks. jord, kunst, antikviteter eller smykker
- b) finansielle aktiver undtagen finansielle aktiver, der besiddes med henblik på handel.

Artikel 39

Ekstraordinært fald i værdi

1. Hvis et skattesubjekt kan påvise, at et materielt anlægsaktiv er faldet i værdi ved udgangen af skatteåret på grund af force majeure eller kriminelle handlinger fra tredjemands side, kan vedkommende fradrage et beløb svarende til dette fald i værdi i skattegrundlaget. Et sådant fradrag kan dog ikke foretages for aktiver, hvor provenuet fra afhændelsen er fritaget for beskatning.
2. Hvis værdien af et materielt anlægsaktiv efterfølgende stiger, forhøjes skattegrundlaget i det år, hvor stigningen finder sted, med et beløb svarende til denne stigning. En sådan forhøjelse eller sådanne forhøjelser må dog ikke samlet set overstige det beløb, som der oprindeligt blev givet fradrag for.
3. Har et materielt anlægsaktiv, der ikke er genstand for afskrivning, givet anledning til et ekstraordinært fald i værdien, reduceres de fradragsberettigede omkostninger nævnt i artikel 18 for at tage hensyn til det ekstraordinære fradrag, som skattesubjektet allerede har benyttet.

[Artikel 40]

Præcisering af kategorier af anlægsaktiver

Rådet, der træffer afgørelse med enstemmighed på forslag af Kommissionen, definerer mere præcist de i dette kapitel omhandlede kategorier af anlægsaktiver.]

KAPITEL V

UNDERSKUD

Artikel 41

Underskud

1. Medmindre andet er bestemt i dette direktiv, kan underskud, som er opstået hos et skattesubjekt eller hos et ikkehjemmehørende skattesubjekts faste driftssted i et skatteår, fremføres og fradrages i senere skatteår således:
 - a) op til 1 mio. EUR i det omfang de er dækket af overskud
 - b) op til [60] % af det skattepligtige overskud i det pågældende skatteår efter fradrag som omhandlet i litra a)
2. En nedsættelse af skattegrundlaget som følge af underskud i tidligere skatteår må ikke føre til et negativt beløb.
3. Underskud, som er opstået hos et skattesubjekt eller hos et ikkehjemmehørende skattesubjekts faste driftssted i foregående år kan ikke fradrages, når alle følgende betingelser er opfyldt:
 - a) en anden enhed eller fysisk person erhverver interesser i skattesubjektet, hvorved den overtagende parts samlede interesser i skattesubjektet overstiger 50 %

- b) der sker en væsentlig ændring i skattesubjektets aktivitet, hvilket betyder, at skattesubjektet indstiller en bestemt aktivitet, der udgjorde mere end [60 %] af dets omsætning i det foregående skatteår, eller påbegynder nye aktiviteter, der udgør mere end [60 %] af dets omsætning i skatteåret for påbegyndelsen eller det efterfølgende skatteår.

4. De ældste underskud skal fradrages først.

[Artikel 42]

Udligning af underskud og genbeskatning

1. Et hjemmehørende skattesubjekt, der stadig har overskud efter fradrag af egne underskud i overensstemmelse med artikel 41, kan desuden fradrage underskud, der er lidt i det samme skatteår af dets kvalificerede direkte datterselskaber, jf. artikel 3, stk. 1, eller dets faste driftssted eller driftsteder beliggende i andre medlemsstater. Denne udligning af underskud indrømmes for en begrænset periode i overensstemmelse med stk. 3 og 4.

Hvis et skattesubjekt tillades eller forpligtes til at handle på vegne af en koncern som defineret i en medlemsstats nationale lovgivning, og de selskaber, der indgår i koncernen, er selskaber, der er hjemmehørende i den pågældende medlemsstat og er omfattet af bestemmelserne i dette direktiv, kan koncernen behandles som et direkte kvalificeret datterselskab, jf. dog stk. 1.

2. Fradrag for underskud i henhold til denne artikel er alene til rådighed i det omfang, et sådant underskud ikke er blevet fratrullet midlertidigt eller på anden vis i henhold til en medlemsstats nationale lovgivning.
3. Fradraget skal stå i et rimeligt forhold til det hjemmehørende skattesubjekts andele i de kvalificerede direkte datterselskaber, jf. artikel 3, stk. 1, og foretages fuldt ud for faste driftsteder. Reduktionen af det hjemmehørende skattesubjekts skattegrundlag må under ingen omstændigheder føre til et negativt beløb.

4. Det hjemmehørende skattesubjekt skal indregne alle senere års overskud hos dets kvalificerede direkte datterselskaber, jf. artikel 3, stk. 1, eller faste driftssteder op til det beløb, der tidligere blev fradraget som underskud.
5. Underskud, der er foretaget fradrag for efter stk. 1, 2 og 3, genbeskattes automatisk i skattesubjektets skattegrundlag i ethvert af følgende tilfælde:
 - a) hvis der ved udgangen af det femte skatteår, efter at underskuddet blev fradragsberettiget, ikke er genbeskattet et overskud, eller hvis det genbeskattede overskud ikke svarer til det fulde underskud, der blev fradraget
 - b) hvis det kvalificerede direkte kvalificeret datterselskab, jf. artikel 3, stk. 1, sælges, afvikles, fusioneres eller omdannes til et fast driftssted
 - c) hvis det faste driftssted sælges, afvikles eller omdannes til et datterselskab
 - d) hvis moderselskabet ikke længere opfylder betingelserne i artikel 3, stk. 1.]
